

stættelse og Vedligeholdelse, ligesaa vel som, at ingen Landevejs Retning eller Bredder kan forandres, eller nye Landeveie anlægges, uden Ministeriets Samtykke; men saa kommer den strenge Slutningsbestemmelse, at „Ministeriet kan forandre enhver af de underordnede Myndigheder tagen Beslutning angaaende Veivæsenet“ og at „de af det trufne Bestemmelser ere alle kommunale Bestyrelser forpligtede til uvægerligt at efterkomme.“ Naar det nu staaer forud i Paragraphen, at ingen Vel kan optages uden Ministerens Samtykke, mener jeg, at det kunde være uol, men at saa enten den samme Minister eller en kommende Minister bagefter kan komme og sige: Alt, hvad I have taget Bestemmelse om, og som jeg har samtykket i, vil jeg nu ligesom ved et Magtsprog forandre, det finder jeg urigtigt. At udvide den kommunale Selvstændighed ved Lov, saaledes som vi her ere isærd med, og saa vedtage en saadan Bestemmelse som denne, kan jeg ikke synes, at man bør gaae ind paa, i alt Fald, ikke, naar jeg sætter denne Bestemmelse i Forbindelse med den i § 15, som følger bagefter, og som ogsaa blev berørt af den ærede foregaaende Taler. Paa denne Maade — ja, man maa undskyldte, at jeg siger det, — faaer Ministeriet jo denne almægtige Mand til at controlere Amtsrådet heelt og holdent. Naar denne Mand kommer med sine Oplysninger til Ministeren, er det saa naturligt, at Ministeren troer ham, og saa maa man virkelig ikke vente Andet, end at Amtsrådet kommer til at staae under et særligt Umvundighedsforhold, specielt under denne Mand. Denne Mand er desuden meget høit lønnet, og jeg indseer ikke, hvorfor det er nødvendigt at have en Overinspector. Har Amtsrådet hidtil kunnet bestyre de mindre Landeveie til Ministeriets Tilfredshed, hvorfor kan det saa ikke ogsaa bestyre Veiene, naar Hovedlandeveiene gaae ind derunder, og tør man ikke betro Amtsrådene at bestyre Veiene, er det vist en Feil at lægge Hovedlandeveiene ind under dem, men vil man betro dem Veiene, maa man ogsaa tiltroe dem Dydighed til at bestyre dem. Amtsrådene have nemlig deres Veinspector, som naar han skal due til Noget, maa have en høi Lønning; dermed maa det

være nok, og jeg kan ikke gaae ind paa at have en saa høit lønnet Embedsmand som denne Overinspector. Hvad jeg før tilloob mig at anføre om Rjbstabgaderne, og hvad jeg nu har anført om denne Overinspector, er de væsentligste Anker, jeg har imod Loven, og jeg vil neppe kunne stemme for dem, naar der ikke skeer Forandringer i disse heri. Disse vare de Punkter, jeg foreløbigt vilde omtale, og jeg skal hermed slutte.

Formanden: Før vi gaae videre i Forhandlingerne, skal jeg meddele Udfaldet af den foregaaende Optælling af Stemmesedlerne, der bleve indsamlede ved Mødets Begyndelse. Der blev, som allerede meddeelt, indsamlet i Alt 75 Stemmesedler, hvoraf I vare blanke og Ugyltige, een, fordi der paa den kun fandtes 6 Navne, een, fordi den indeholdt Navnet „Nyholm“ uden nærmere Betegnelse, og een, fordi der paa den stod Navnet „J. Jensen“ uden nærmere Betegnelse. Der var saaledes 69 gyldige Stemmesedler, altsaa absolut Pluralitet 35 Stemmer. Valgte ere samtlige 7 Medlemmer, nemlig Casse med 64, Dam med 64, E. W. Nyholm 64, P. Olsen 64, Hall 63, Jens Jensen 61 og Høgsbrø 59 Stemmer. — Vi fortsætte derefter Behandlingen af den foreliggende Lov. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet.

H. C. Nyholm: Det forelagte Lovudkast omfatter en Sag, som jeg anseer for Danmarks vigtigste Kommunalsag. Jeg skal ikke her komme ind paa at udvikle den uendelige Nytte, det medfører, at Communicationsmidlerne og Veiene ere saa gode, som det vel er muligt, men jeg skal kun udtale som min Ansættelse, at, er der en Sag, med Hensyn til hvilken vi ikke skulle spare, er det med Hensyn til Veiene her i Landet, og jeg skal tilføie, at hver Skilling, vi med Fornuft anvende paa dem, er et Tillæg til Statsformuen. Det foreliggende Lovudkast tiltaler mig meget med Hensyn til Ordningen af, hvem der skal istandsætte Veiene, hvorimod her med Hensyn til Bestemmelserne om, hvem der skal paasee, at Istandsættelsen udføres rigtigt, i mine Dine er